

JAN MAREŠ

vrchní ředitel sekce vzdělávání a mládeže
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Praha, 17.03.2026
Č. j.: MSMT-4400/2026-4
Počet stran: 4

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem Karmelitská 5, 118 12 Praha 1 (dále jen „povinný subjekt“ nebo „MŠMT“), jako věcně příslušný správní orgán a povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodlo o žádosti o poskytnutí informace v režimu informačního zákona ze dne 02.03.2026 (dále jen „žádost“), podané panem [REDACTED], [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED] (dále jen „žadatel“), ve které se žadatel na povinném subjektu domáhá poskytnutí níže uvedených informací (cit.):

„1) Kdo za napsaný spolek [REDACTED] – [REDACTED], IČ: [REDACTED] se sídlem [REDACTED], [REDACTED] jednal a na základě jakého právního dokumentu?

2) Které osoby byly uvedeny na žádosti o udělení akreditace a zda může ministerstvo poskytnout kopii žádosti o udělení akreditace?

3) Zda tyto osoby splnily svým vzděláním podmínky pro udělení akreditace?

4) Zda napsaný spolek [REDACTED] – [REDACTED], IČ: [REDACTED] předložil ministerstvu dostatečné dokumenty pro udělení akreditace a zda ministerstvo může tyto dokumenty prokazující vzdělání členů komise poskytnout?

5) Zda předložená skripta k vzdělávacímu programu ZDRAVOTNÍK/CE ZOTAVOVACÍCH AKCÍ byla v souladu s platnou legislativou, resp. že obsahovala vše dle stanovené osnovy a zda může povinný subjekt poskytnout kopii?

6) Kdo z uvedených osob je oprávněn vydat/vystavit osvědčení o rekvalifikaci? Zda podle plné moci mohou já a případně ředitelka spolku pí. [REDACTED]?

7) Zda je rozdíl mezi vydáním osvědčení o rekvalifikaci vzdělávacího programu a běžným certifikátem o absolvování neakreditovaného kurzu?

8) Zda osvědčení o absolvování nebo certifikát o absolvování může vydat kdokoliv?

9) Jakým způsobem lze prodloužit platnost akreditace a zda je opět nutno uhradit správní poplatek?“

takto:

- I. **Žádost se dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona odmítá ve vztahu k bodům 1-5.**
- II. **Žádost se dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 informačního zákona odmítá ve vztahu k bodu 6.**

Odůvodnění:

- [1] Povinný subjekt obdržel dne 02.03.2026 cestou služeb České pošty žádost, jejímž prostřednictvím se žadatel na povinném subjektu domáhá poskytnutí výše uvedených informací v režimu informačního zákona.
- [2] Informační zákon slouží jako nástroj veřejnosti ke kontrole veřejné správy. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15.11.2012, č. j. 2 Ans 13/2012-14, uvedl: *„Právo na informace, a jemu odpovídající povinnost orgánu veřejné moci, je jedním z klíčových prvků vztahu mezi státem a jednotlivcem; jeho smyslem je participace občanské společnosti na správě věcí veřejných. Protože se poskytované informace vztahují k fungování veřejné moci, ta je podrobována veřejné kontrole a případné kritice (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010, sp. zn. I. ÚS 517/10).“*. Zároveň však existují případy, kdy žadatelé nemají na poskytnutí informací právní nárok a povinný subjekt jim nemusí nebo nesmí informace poskytnout. Tak je tomu z důvodů níže uvedených i v případě některých informací požadovaných žadatelem.
- [3] Dle § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona platí: *„Povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí.“*
- [4] Dle § 15 odst. 1 informačního zákona platí: *„Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen ‚rozhodnutí o odmítnutí žádosti‘), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“*
- [5] Ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona tudíž ukládá povinnému subjektu odmítnout žádost o poskytnutí informace v případě kumulativního splnění třech podmínek.
- [6] První podmínkou vylučující aplikaci tohoto omezení je, že daná informace vznikla bez použití veřejných prostředků. Pojem veřejné prostředky není v informačním zákoně legálně definován, tradičně se však vychází z jeho vymezení v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů. Vztah mezi vynaložením veřejných prostředků a vznikem dané informace musí být bezprostřední, jinak řečeno, je třeba, aby informace vznikla přímo v důsledku použití veřejných prostředků (resp. aby tyto prostředky byly vynaloženy za účelem jejího vzniku). Nepostačí tedy jakákoliv, byť jen volná souvislost mezi veřejnými prostředky a existencí požadované informace u povinného subjektu. Skutečnost, že komentované ustanovení má na mysli úzkou souvislost mezi vznikem informace a vynaložením veřejných prostředků, potvrzuje i judikatura (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.06.2012, č. j. 9 As 101/2011-108). Druhou podmínkou vylučující aplikaci komentovaného ustanovení je, že třetí osoba nemá zákonnou povinnost předmětnou informaci povinnému subjektu předat. Třetí kumulativní podmínkou pak je, že osoba neudělila s poskytnutím informace podle informačního zákona souhlas.
- [7] V případě požadavku na poskytnutí kopie žádosti o udělení akreditace, jejich dílčích částí a dalších informací s tím spojených žadatelem zmíněného spolku, jakožto třetí osoby, se žadatel fakticky

domáhá poskytnutí dokumentů, které jsou součástí neveřejného správního řízení na základě ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

- [8] Tyto dokumenty a informace byly vytvořeny třetí osobou. Lze konstatovat, že tyto dokumenty a informace vznikly bez použití veřejných prostředků. Náklady na jejich vyhotovení byly hrazeny výhradně ze soukromých prostředků. Zároveň žádný právní předpis nestanoví povinnost třetí osobě tyto dokumenty a další informace ministerstvu předložit. Jelikož dále ministerstvo neobdrželo souhlas s poskytnutím těchto dokumentů a informací dle informačního zákona veřejnosti, lze uzavřít, že v případě výše uvedeného požadavku byly naplněny všechny předpoklady pro aplikaci § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona.
- [9] Povinný subjekt dále konstatuje, že právní úprava, ze které povinný subjekt při posuzování žádosti vycházel, je obsažena především v informačním zákoně. Relevantní ustanovení těchto právních předpisů, jež je třeba v dané věci aplikovat, jsou následující.
- [10] Podle § 2 odst. 1 informačního zákona platí: „*Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*“
- [11] Podle § 2 odst. 4 informačního zákona platí: „*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“
- [12] Podle § 15 odst. 1 informačního zákona platí: „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*“
- [13] Povinný subjekt konstatuje, že požadované informace, uvedené v bodě 6 žádosti, se vztahují k dotazu na názor povinného subjektu, což je zjevné z následující dikce žádosti: „*Kdo z uvedených osob je oprávněn vydat/vystavit osvědčení o rekvalifikaci? Zda podle plné moci mohu já a případně ředitelka spolku pí. ██████████.*“
- [14] Dikce žádosti vede povinný subjekt k závěru, že tato žádost se vztahuje k vytvoření právního stanoviska povinného subjektu týkajícího se určení, kdo z žadatelem specifikovaných osob je oprávněn vydat či vystavit osvědčení o rekvalifikaci v konkrétním uvedeném případě.
- [15] Za předestřenému stavu dospěl povinný subjekt k závěru, že žadatel prostřednictvím předmětné žádosti fakticky požaduje, aby povinný subjekt příslušné právní stanovisko zaujal, jeho vůle tedy směřuje k vytvoření nových informací, které se navíc týkají dotazu na názor povinného subjektu.
- [16] Povinný subjekt je však toho názoru, že takové právní stanovisko není povinen žadateli poskytnout. Na podporu tohoto závěru odkazuje povinný subjekt na právní názor, který vyslovil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30.08.2005, č. j. 174/2005-20, kde se uvádí následující: „*Byť žalovaný při své činnosti (např. při přípravě zákonů) nutně musí znát odpovědi na žalobcem položené otázky, nejde o druh informací o činnosti žalovaného, na které by zákon č. 106/1999 Sb. dopadal, neboť jde o posouzení právních otázek, a jejich výkladem se zabývají jiné instituce (právnícké fakulty, Ústav státu a práva), zejména pak k tomuto účelu, tj. poskytnout právní pomoc, slouží soukromým osobám advokacie.*“
- [17] Podle názoru povinného subjektu jsou tak v posuzovaném případě naplněny všechny zákonné důvody pro aplikaci § 2 odst. 4 informačního zákona, proto povinný subjekt nemůže postupovat jinak, než žádost ve vztahu k bodu 6 odmítnout.
- [18] Podle § 15 odst. 1 informačního zákona je nutné žádost nebo její část odmítnout vždy, není-li žádosti vyhověno poskytnutím informace (s výjimkou případů, kdy se žádost odloží). Proto povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

[19] Závěrem povinný subjekt sděluje, že zbylé požadované informace, uvedené v bodech 7-9 žádosti, jsou vyřízeny dopisem vrchního ředitele sekce vzdělávání a mládeže, Mgr. Jana Mareše, MBA, pod č. j. MSMT-4400/2026-3, jakožto poskytnutím informace podle informačního zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 16 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona podat rozklad do 15 dnů ode dne jeho oznámení ve smyslu § 152 odst. 5 ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu.

Rozklad se podává ministrovi školství, mládeže a tělovýchovy prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 5, 118 12 Praha 1.

Digitálně podepsal
Mgr. Jan Mareš MBA
Datum: 2026.03.17
18:17:42 +01'00'

Mgr. Jan Mareš, MBA
vrchní ředitel sekce vzdělávání a mládeže

Rozdělovník:

